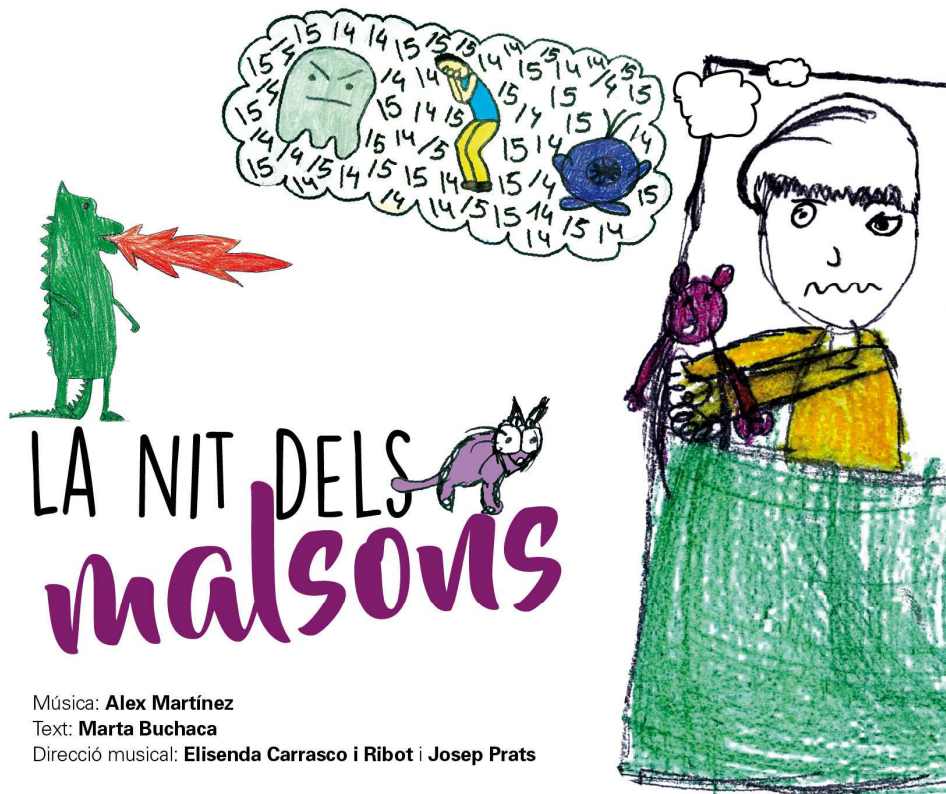

CANTÀNIA 2016-2017

LA NIT DELS malsons

Música: **Alex Martínez**

Text: **Marta Buchaca**

Direcció musical: **Elisenda Carrasco i Ribot i Josep Prats**

LAUDITORI

www.auditori.cat

LA NIT DELS MALSONS

Autora: Marta Buchaca

Compositor: Àlex Martínez

Correctora: Anna Baldirà

CANTÀNIA 2017

SOLISTA MASCULÍ

LLUC ADULT, LLUC NEN, RIKI, PARE

SOLISTA FEMENINA

MARE, GUARDIANA DE LA POR, MIA

Entra en LLUC ADULT i es dirigeix al públic.

LLUC ADULT: Benvinguts, i gràcies per haver arribat fins aquí. Potser no en sou conscients, però heu hagut de superar moltes pors per fer-ho. Us felicito. *(Pausa.)*

El meu nom és Lluc, i avui he vingut a explicar-vos la història de la nit que va canviar la meva vida per sempre. *(Assenyalant l'espai.)* Aquesta és l'habitació on dormia quan era un infant. I aquí és on va començar tot. Va ser fa més de vint anys, el 12 de maig de l'any 2015. Jo tenia 9 anys, i tot em feia por: els monstres, els animals, els insectes, els altres nens, els adults, els pallassos, els dofins, els malentesos, les tempestes, els canvis, la solitud, els ratolins i els escarabats, les motos i els patinets, el mar, la piscina, el parc... I, evidentment, la foscor.

1. LA NIT DELS MALSONS

COR

El sol es pon.

El sol es pon a poc a poc.

Es fa de nit...

Es fa de nit a la ciutat.

Els nens acaben de sopar,
se'n van al llit ja molt cansats.

La nit s'endinsa
pels carrers,
s'ho emporta tot,
es fa ben fosc.

Es fa de nit.

Es fa de nit a la ciutat.

Els nens acaben de sopar.

Se'n van al llit ja molt cansats.

La nit és fosca i espantosa.

La nit és fonda i silenciosa.

La nit és fosca i espantosa.

La nit és fonda i silenciosa.

OFF GUARDIANA

La nit s'endinsa pels carrers,

pels passatges i les places.

És com un riu desbocat,

que arrasa el que té davant.

La nit avui serà la reina

fins que torni a sortir el sol.

COR

La nit és fosca i espantosa.

La nit és fonda i silenciosa.

GUARDIANA OFF

Ja ha arribat la nit, per fi.

Els malsons estan neguitosos.

Els malsons poden sortir!

Els malsons poden sortir!

Els malsons poden sortir!

COR I GUARDIANA OFF

La nit és fosca i espantosa.

La nit és fonda i silenciosa.

La nit és fosca i espantosa.

La nit és fonda i silenciosa.

LLUC ADULT: *(Al públic.)* Ja era tard, i feia estona que era al llit, però no volia adormir-me de cap de les maneres.

Entra la MARE D'EN LLUC. Ell la mira i l'assenyala.

LLUC ADULT: *(Al públic.)* Ella és la meva mare. *(S'emociona quan la veu.)* Que guapa que era quan era jove! Ja gairebé no recordava la seva imatge.

MARE D'EN LLUC: Lluc, que no has apagat el llum, encara?

El personatge LLUC ADULT es converteix en LLUC NEN.

LLUC NEN: No tinc son.

MARE D'EN LLUC: Ja veuràs com quan l'apaguis et vindrà.

LLUC NEN: Deixa'm llegir una estona més, sisplau.

MARE D'EN LLUC: Havíem quedat que serien deu minuts, i ja han passat fa estona. Va, que la mare està cansada. I tu has de dormir bé, que demà te'n vas de colònies.

LLUC NEN: No hi vull anar.

MARE D'EN LLUC: No comencem. Ja n'hem parlat. Hi van tots els nens de la classe, i t'ho passaràs molt bé.

LLUC NEN: Mama, sisplau...

MARE D'EN LLUC: Bona nit, bonic. Que somiïs amb els angelets. Apago el llum, eh!

La MARE D'EN LLUC surt.

LLUC ADULT: *(Al públic.)* Quan era petit no m'agradava anar a dormir perquè em feia pànic tenir malsons. I, aquella nit, em feia més por que mai adormir-me, perquè l'endemà me n'anava de colònies i estava segur que tindria somnis esgarrifosos. A més, aquella vegada l'escola havia decidit que marxaríem quinze dies, i allò era una eternitat. Mai no havia estat tant de temps separat dels meus pares, i estava convençut que no ho podria suportar. La mare va tancar el llum i, encara que em resistia a adormir-me, la son em va vèncer sense que hi pogués fer res. I, com havia previst, vaig tenir un malson terrorífic.

2. QUINZE DIES I CATORZE NITS

(La por anticipada)

COR

Quinze dies i catorze nits...

fora de casa!

Ha, ha, ha, ha...

LLUC (*Parlant.*)

És una eternitat!

Mai he estat tants dies separat dels pares.

No entenc per què he d'anar de colònies. No hi vull anar!

La mama em diu que m'ho passaré bé, però estic segur que seran els pitjors dies de la meva vida.

I m'enyoraré, i voldré tornar, i no em deixaran, i...

Per què la vida és tan injusta?

COR

Quinze dies i catorze nits,

ben lluny, tot sol, tot sol.

Fora de casa!

LLUC (*Parlant.*)

No suportó dormir fora de casa.

Les cases de colònies són enormes. Són plenes de passadissos llarguíssims, que no s'acaben mai, i fa molta por creuar-los. I, a més, les cases són molt antigues, i tot hi fa soroll, perquè són plenes de fantasmes.

El COR espanta en LLUC d'alguna manera.

LLUC (*Parlant.*)

Ho veieu? Són fantasmes dels dolents, dels que espanten els nens. I també hi ha monstres. Monstres gegantins que es mengen els nens amb patates fregides i quètxup...

COR

Quinze dies i catorze nits,
ben lluny, tot sol, tot sol.
Nu, pelat i abandonat.
Fora de casa!

LLUC *(Parlant.)*

I a les colònies ens faran fer mil activitats, i totes perillósíssimes!
Al programa diu que haurem de muntar a cavall. A qui se li ha acudit una bogeria així? Som massa petits per pujar sobre uns animals tan grans! Jo m'escagarrinaré quan m'hi facin pujar, i diuen que els animals noten quan algú té por, i el cavall em farà caure a terra, i de segur que em trencaré un braç, o una cama...

COR

Quinze dies i catorze nits,
ben lluny, tot sol, tot sol.
Nu, pelat i abandonat.
Sol, penjat i desvalgut.
Fora de casa!

LLUC *(Parlant.)*

I això no és tot. A més a més de fer-nos muntar a cavall, cada nit haurem de fer un joc de pistes pel bosc. A mi no m'agrada anar al bosc de nit. Fa fred i hi ha animals salvatges: óssos, i lleons, i panteres, i monstres, i mussols assassins...!
És injust.
Per què no em puc quedar a casa?

COR

Quinze dies i catorze nits,
ben lluny, tot sol, tot sol.
Nu, pelat i abandonat.
Sol, penjat i desvalgut.
Trist, marrit i melangiós.
Fora de casa!

LLUC (Parlant.)

El programa és infernal. Cada dia hem de fer milions de coses: tir amb arc, excursions interminables, barranquisme i el pitjor de tot: el rocòdrom! Ningú s'adona que això és massa perillós? Que ens hi jugarem la vida!
Em poso l'arnès, no hi ha marxa enrere.
Posa un peu aquí, i l'altre allà, ara només has d'escalar.

El COR comença a fer sons estranys i rialles perverses.

LLUC (Parlant.)

No ho fet mai, no té sentit.
Però no m'hi puc negar, i començo a escalar.
Sé que no he de mirar a baix, però no paro de pensar: i si la corda es trenca? I si no arribo mai a dalt?
Si caic, em faré molt de mal. Un peu aquí, un altre allà, aviat arribo a dalt de tot.
Quan ets a gran altura no has de mirar a terra, però no ho puc evitar, i em comença a rodar el cap. I, de cop, la corda es trenca, i irremeiablement caaaaaaic! Caic, caic, i no hi ha xarxa. Cai, caic, al buit immens.

LLUC NEN: Noooooo!!!!!!!!!!!!

Entra la MARE D'EN LLUC.

MARE D'EN LLUC: Lluc, Lluc, què et passa?

En LLUC es desperta.

LLUC NEN: *(Molt espantat.)* Mama, mama! Pujava al rocòdrom i no hi havia corda, i queia, queia, queia...

MARE D'EN LLUC: Amor meu, no passa res, has tingut un malson.

LLUC NEN: No m'obliguis a anar-hi. Per favor, per favor, per fa-

MARE D'EN LLUC: T'ho passaràs molt bé. No has de tenir por. Ja veuràs que quan siguis allà-

LLUC NEN: Deixa'm quedar-me aquí. Faré deures, i pararé la taula cada dia, i netejaré la casa i l'habitació i-

La MARE D'EN LLUCriu.

MARE D'EN LLUC: Bona nit, preciós.

LLUC ADULT: *(Al públic.)* Em va fer un petó i se'n va tornar a la seva habitació.

(La MARE D'EN LLUC surt.) Sempre intentava que la mare es quedés més estona per no estar sol. Li demanava un got d'aigua, o que em deixés llegir una estona més, o li deia que em feia mal la panxa... Però aquella nit ja havia esgotat totes les meves estratègies i no vaig tenir més remei que quedar-me sol a l'habitació, a les fosques, i mort de por. Tremolava sota els llençols i tenia un buit immens a la panxa i una pressió molt forta al pit... Continuava sense voler adormir-me, i tenia tanta angoixa que estava segur que passaria tota la nit en vetlla. I, quan ja feia una bona estona que era a les fosques...

COR

(Imitant el soroll del vent.)

Shhhhhh.

Shhhhhh.

Shhhhhh.

LLUC ADULT: Vaig sentir una ràfega de vent que petava contra la finestra.

COR

(Imitant el soroll del vent.)

Shhhhhh.

Shhhhhh.

Shhhhhh.

LLUC ADULT: I, de cop...

COR

(Imitant el soroll de vidres que es trenquen.)

Clic, clic, clic.

Clic, clic, clic.

LLUC ADULT: El vidre de la finestra es va esmicolar en mil bocins, i va aparèixer una dona a la meva habitació.

Entra la GUARDIANA DE LA POR, atabalada, amb pressa. Porta unes fitxes a la mà.

(EFECTE DE MÚSICA.)

LLUC NEN: Mamaaa!!! Papaaaa!!! Mamaaaa, pooooor!!!!

GUARDIANA DE LA POR: Shhhht, no cridis!

LLUC NEN: Què vols? Qui ets? Com has entrat? Què vols? Qui ets?

GUARDIANA DE LA POR: Tu ets en Lluç, oi?

LLUC NEN: *(Tímid, sense entendre res.)* Sí.

GUARDIANA DE LA POR: Oh, que bé! Em feia cosa equivocar-me, perquè el GPS del meu mòbil està una mica atrotinat, i de vegades m'envia a la Cotxintxina! I aquesta ciutat és tan gran... A sobre, tots els edificis s'assemblen molt, i els pisos també. T'hi has fixat, que tots els pisos tenen els mateixos mobles? Això és per culpa dels suecs, que han muntat un imperi, i els pobres fusters de tota la vida-

LLUC NEN: Em faràs mal?

GUARDIANA DE LA POR: És clar que no. *(Mira la seva fitxa.)* Jo no sóc com en Jan, Lluç.

LLUC NEN: Coneixes en Jan?

GUARDIANA DE LA POR: Jo conec tothom. I sé que en Jan et fa por, oi que sí?

LLUC NEN: Sí. Però... Tu com ho saps?

La GUARDIANA DE LA POR assenyala les seves fitxes.

GUARDIANA DE LA POR: Tot és aquí. Aquest nen et fa la guitza, oi?

LLUC NEN: Sí. Ell i els seus amics m'insulten. (*Avergonyit.*) I m'han posat un sobrenom...

3. LLUC EL PORUC **(La por que es riguin de tu)**

COR

Lluc el Poruc!

És Lluc el Poruc.

És més covard que les gallines,
s'espanta de tot com un ruc.

Lluc el Poruc!

És Lluc el Poruc.

Pateix per coses anodines.
Té por si s'ha de quedar sol.

Quan juguem a futbol tremola,
per si algú el toca amb la bola.

Li fa por la foscor
i les *pel·lis* de por,
i això que tothom
sap que són de ficció.

Poruc! Poruc!

És Lluc el Poruc.

S'inventa un munt de fantasies,
i en lloc de parlar es queda mut.

Lluc el Poruc!

És Lluc el Poruc.

Quan hi ha tempesta s'esgarrafa.

S'amaga sota dels llençols.

Fins i tot diu la professora

que els porucs i els covards no *molen*.

És pitjor que un corcó,

sempre diu que té por.

Per nosaltres millor,

que ell es mori de por.

Que es mori de por!

Que es mori de por!

Lluc el Poruc, el Poruc!

El Poruc!

GUARDIANA DE LA POR: Fantàstic! Veig que no m'he equivocat. Gràcies a Déu. És que ho he de fer molt bé, perquè estan fent reducció de plantilla, i he de fer punts perquè no em facin fora. Estic una mica nerviosa, però ho estic fent bé, ho estic fent bé. La mentalització positiva és molt important! (*Dient-s'ho a ella mateixa.*) «Ho faré bé», «Ho faré bé», «Sóc la millor».

LLUC NEN: Però... La millor en què? De quina feina parles?

GUARDIANA DE LA POR: Ai, perdona, perdona, sóc un desastre. Mira que la meua cap m'ho repeteix sempre, eh! El primer que s'ha de fer és presentar-se i donar la targeta de visita.

La GUARDIANA DE LA POR li dóna una targeta de visita a en LLUC.

LLUC NEN: (*Llegint, estranyat.*) Guardiana de la Por?

GUARDIANA DE LA POR: Per servir-lo.

LLUC NEN: Però... això és una feina?

GUARDIANA DE LA POR: Sí, sí, i molt ben pagada.

LLUC NEN: I què fas, exactament?

GUARDIANA DE LA POR: Sóc una de les encarregades que la por no desaparegui.

LLUC NEN: Ho veus? Ho sabia! Ets dolenta! Mamaaa!!! Papaaaaa!!!

GUARDIANA DE LA POR: Calla, calla! No et faré cap mal, al contrari. Estem obsessionats que la por és dolenta, i cada vegada hi ha més cursos i terapeutes i pastilles que la volen eliminar. *(AQUÍ COMENÇA LA MÚSICA.)* Però la por és necessària per sobreviure. Si desaparegués, la humanitat s'extingiria. Per això els meus companys i jo ens encarreguem de vetllar perquè no s'esvaeixi. I som molts més dels que et pots imaginar.

(La GUARDIANA DE LA POR assenyala el COR.)

4. ELS GUARDIANS DE LA POR

(La por és necessària)

COR

Som els guardians de la por.

Vivim de nit als teus malsons.

GUARDIANA DE LA POR

La por és quelcom universal.

COR

Som els guardians de la por.

GUARDIANA DE LA POR

Encara que no ho creguis, és essencial.

La por és un sentiment innat.

COR

Som els guardians de la por,

GUARDIANA DE LA POR

que des de sempre porten dins els humans.

COR

Els valents són l'adversari
i els porucs els aliats.
És la por la que ens avisa dels perills
i ens fa estar atents.

GUARDIANA DE LA POR

És essencial.
Molt important.
Petits i grans,
tots per igual.
Sóc essencial.

COR

És essencial.

GUARDIANA DE LA POR

Sóc important.

COR

És important.

TOTS

La por és vital.

COR

Som els guardians de la por.
Vivim de nit als teus malsons.
Som els guardians de la por.
Vivim de nit als teus malsons.

Els valents són l'adversari,
i els porucs els aliats.
És la por la que ens avisa dels perills,
i ens fa estar atents.

GUARDIANA DE LA POR

És essencial.
Molt important.

COR

És essencial.
Molt important.

GUARDIANA DE LA POR

Petits i grans,
tots per igual.

COR

Petits i grans,
tots per igual.

GUARDIANA DE LA POR

Sóc essencial.

COR

És essencial.

GUARDIANA DE LA POR

Sóc important.

COR

És important.

TOTS

La por és vital.

COR

Som els guardians de la por.
Vivim de nit als teus malsons.
Som els guardians de la por.
Vivim de nit als teus malsons.
Som els guardians de la por.
Vivim de nit als teus malsons.
Som els guardians de la por.
Vivim de nit als teus malsons.

LLUC NEN: Però... Per què ho feu, això? Tenir por és horrorós. A mi se m'accelera el cor, i em suen les mans, i no puc respirar. M'agradaria tant ser valent i no patir d'aquesta manera... No ho pots fer tu, això? No em pots treure la por de dins? Tota, eh!, que no en quedi ni una gota.

GUARDIANA DE LA POR: Tothom té por, Lluc.

LLUC NEN: No. Tothom, no. Jo conec molta gent que no en té gens, que és valenta.

GUARDIANA DE LA POR: *(Mirant el rellotge.)* Ui, fem tard, hem de marxar.

LLUC NEN: Marxar? No, no, no. Jo no penso anar enlloc! Mamaaa! Papaaaa! Por!!!! Em volen segrestar!!!

GUARDIANA DE LA POR: Hem d'anar a la nostra primera parada. A veure... *(Mirant les fitxes.)* A les meves fitxes diu que hem d'anar a casa d'en Riki.

LLUC NEN: Quin Riki?

GUARDIANA DE LA POR: El cantant, home! Aquest que tens penjat per tota l'habitació.

LLUC NEN: No pot ser. El coneixes? No m'ho puc creure! En Riki? Ai, per favor, quins nervis. Què em poso? Què em poso?

GUARDIANA DE LA POR: Dóna'm la mà.

LLUC NEN: Per què?

GUARDIANA DE LA POR: Vols conèixer en Riki o no?

LLUC NEN: Sí, sí. Oh, que *guai!* Quan ho expliqui a la classe *fliparan!*

La GUARDIANA DE LA POR li allarga la mà i somriu. En LLUC dubta, acovardit.

GUARDIANA DE LA POR: Confia en mi.

En LLUC li agafa la mà.

LLUC ADULT: *(Al públic.)* La Guardiania de la Por em va demanar que li agafés la mà, i no ho vaig dubtar. En aquell moment, no vaig tenir por. Per mi era molt més important poder conèixer en Riki. I la Guardiania, encara que era una mica extravagant, no semblava perillosa. Quan em va agafar la mà, tots dos vam desaparèixer de l'habitació. Ens vam esfumar i, de cop, vam aparèixer al mig d'una sala de concerts.

5. EL MALSON D'EN RIKI

(La por escènica)

COR

(Treuen pancartes amb el nom de «Riki».)

Riki.

Riki.

Riki.

Que surti ja,
que el públic se'n va!

Que surti ja,
que el públic se'n va!

LLUC NEN: Què és això?

GUARDIANA DE LA POR: Sembla un concert d'en Riki.

LLUC NEN: Uala!!! Quina passada! No he anat mai a cap concert! Quins nervis! *(Es mira.)* Vaig amb pijama! No pot ser! No puc anar així a un concert. Ara torno!

En LLUC surt corrents. Comença a sonar la música del concert.

COR

(Emocionat, perquè en RIKI està a punt de sortir.)

Riki!

Riki!

Riki!

Riki!

Riki!

Entra en RIKI. Està mort de por, té un atac d'angoixa. Intenta cantar, però no pot.

RIKI *(Parlant.)*

No puc cantar.

Hi ha molta gent.

S'adonaran que no en sé.

No puc cantar,
no em surt la veu.

Em tremola la mà,
no podré tocar.

Faré el ridícul
davant de tothom i
s'adonaran que sóc un frau.

No puc cantar, me n'he d'anar.

Tinc ganes de vomitar.

En RIKI surt corrents, mort de por.

GUARDIANA DE LA POR: Però què fa? *(Al COR.)* Que ho heu vist? *(Projectant a fora de l'escenari.)* Lluc! Lluc!

Entra en LLUC.

LLUC: Què? Què? Ja ha començat?

GUARDIANA DE LA POR: Ha fugit.

LLUC ADULT: De cop, el públic va desaparèixer, i la sala de concerts, els focus... Sense saber com havia passat, la Guardiana i jo ens vam quedar sols al mig del no res.

LLUC NEN: Què ha passat?

GUARDIANA DE LA POR: Que en Riki s'ha despertat.

LLUC NEN: Com?!

GUARDIANA DE LA POR: Això que vèiem no era un concert real, era el malson d'en Riki. Té por escènica. Li fa pànic sortir a l'escenari.

LLUC NEN: No pot ser. Si fa concerts per tot el món.

GUARDIANA DE LA POR: Perquè s'esforça per superar la por, però això no vol dir que no en tingui. Ara hem de marxar, Lluç, que ja s'ha despertat i, si passem més estona aquí, quedarem atrapats al seu subconscient, i no t'ho recomano. Anem?

(La GUARDIANA DE LA POR li agafa la mà a en LLUC. Música de viatge.)

LLUC ADULT: Vam viatjar una altra vegada. No sabia com s'ho feia, però quan m'agafava la mà sentia un formigueig per tot el cos, i al cap de menys d'un segon ja érem en un altre lloc.

LLUC NEN: Això és el menjador de la meva escola. Què hi fem, aquí?

GUARDIANA DE LA POR: No ho sé. Ui, què és aquesta olor?

LLUC NEN: La truita amb tomàquet que fan a l'escola!

GUARDIANA DE LA POR: Pobres, això us fan menjar?

LLUC NEN: És boníssima! Jo sempre me'n menjo dues, perquè a la Mia no li agrada.

GUARDIANA DE LA POR: No m'estranya! Ecs!

La GUARDIANA DE LA POR se'n va corrents, morta de fàstic.

LLUC NEN: Però no em deixis aquí! Què he de fer?

LLUC ADULT: Vaig pensar que començarien a aparèixer tots els nens de l'escola, i que potser hauria de veure en Jan, cosa que no em venia gens de gust, però no va ser així. Al principi, al menjador no hi havia ningú. Però, al cap d'uns segons de ser allà, va aparèixer la Mia, la meva millor amiga.

(Entra la MIA.)

LLUC ADULT: Era la nena més simpàtica de la classe, i érem íntims des de P3. No ens havíem separat mai.

6. SÓC RARA

(La por d'engreixar-se)

Vull ser una nena popular.
Doneu-me temps i canviaré.
Només seran uns quilograms.
Tothom m'adorarà.

Al menjador no hi vull anar.
Però sé fingir i me'n sortiré.
Seguiré dissimulant
i tothom m'estimarà.

Però ara sóc menyspreable.
Sóc un monstre abominable.
Sóc rara, rara.

Jo necessito no menjar
i una bellesa podré ser.
Deixeu de dir-me què he de fer.
Sé que ho aconseguiré.

Però ara sóc menyspreable.
Sóc un monstre abominable.
Sóc rara, rara.

LLUC: Però què dius? Si ets la nena més simpàtica que conec, i la més intel·ligent, i tots ens pixem de riure amb tu. I ets preciosa. Escolta'm! Que no em sents? Mia, sisplau!

La MIA marxa corrents. En LLUC ha quedat molt parat.

LLUC ADULT: Va ser d'aquesta manera que vaig descobrir que la meva amiga Mia també tenia por. A ella li feia por engreixar-se. Volia ser com les noies que sortien a les revistes, i a la televisió. Es veia grassa, i per això va començar a no menjar. Tenia anorèxia, i jo no me n'havia adonat.

(Entra la GUARDIANA DE LA POR.)

GUARDIANA DE LA POR: Perdona, perdona, és que per anar al lavabo he passat per la cuina, i no me n'he pogut estar. M'estava morint de gana, i he picat una mica. No és gens dolent el menjar de l'escola, no. He menjat uns macarrons per llepar-se'n els dits.

LLUC NEN: La Mia té anorèxia

GUARDIANA DE LA POR: Es veu que sí.

LLUC NEN: Però jo sóc el seu millor amic, i no me n'havia adonat. Quan deia que no tenia gana me la creia, i no pensava que no mengés mai...

GUARDIANA DE LA POR: No t'has de sentir culpable. La Mia s'esforça molt perquè ningú se n'adoni.

LLUC NEN: I... què he de fer?

GUARDIANA DE LA POR: I a mi què m'expliques! Jo no sóc ni professora ni psicòloga. Però si fos amiga meva, el primer que faria seria parlar amb ella. Tu has dit que era la teva millor amiga, no?

(En LLUC fa que sí amb el cap, trist. Sona una alarma al mòbil de la GUARDIANA DE LA POR.)

GUARDIANA DE LA POR: Corre! Corre! Hem de marxar. És tardíssim! Hem de tornar a casa teva immediatament!

LLUC: Ja? Però si acabem de sortir d'allà.

GUARDIANA DE LA POR: A l'inconscient el temps passa més de pressa, i ja s'està a punt de fer de dia. I la meva cap vol l'informe a la seva taula a les vuit del matí. Dóna'm la mà, sisplau.

(En LLUC dóna la mà a la GUARDIANA DE LA POR. Música de viatge.)

LLUC NEN: Això no és casa meva, això és... un centre comercial?

GUARDIANA DE LA POR: Que estrany, he posat les coordenades bé, abans ha funcionat.

LLUC ADULT: El centre comercial era ple de gent, no s'hi podia ni caminar. I, al mig d'aquella gentada, hi havia el meu pare, molt atabalat.

GUARDIANA DE LA POR: esclar! Som a casa teva, però dins el malson del teu pare.

LLUC ADULT: En aquella època, el meu pare portava bigoti, com ara. Però llavors tenia 45 anys i només unes quantes canes. Ara, que té 65 anys, té els cabells completament blancs. La Guardiana em va agafar la mà.

GUARDIANA DE LA POR: Serà millor que marxem.

LLUC NEN: Per què?

GUARDIANA DE LA POR: De vegades, la meva cap es passa una mica de la ratlla. No crec que calgui que vegis el malson del teu pare.

LLUC NEN: Per què no?

GUARDIANA DE LA POR: Perquè és bo que durant un temps continuïs creient que és un superheroi que no té por de res.

LLUC NEN: El papa té por?

GUARDIANA DE LA POR: esclar, tothom en té, ja t'ho he dit. Però les pors del teu pare ja les descobriràs més endavant. O, encara millor, si vols saber de què té por, li ho pots preguntar i, si vol, ja t'ho explicarà ell. No estàs cansat?

LLUC NEN: Una mica.

GUARDIANA DE LA POR: Tornem a casa teva?

LLUC NEN: Sí, sisplau.

La GUARDIANA DE LA POR li agafa la mà. Música de viatge.

LLUC ADULT: La pobra Guardiana estava tan cansada que, així que vam arribar a casa, es va quedar adormida als peus del meu llit. I, de cop, la meva habitació es va omplir de gent que feia cua. Era la cua de l'atur!

7. I ARA QUÈ FARÉ?

(La por de perdre la feina)

GUARDIANA DE LA POR

No, no, sisplau! Sóc bona!

COR

Bona!

GUARDIANA DE LA POR

Bona!

COR

Bona!

GUARDIANA DE LA POR

Per favor no em facin fora!

COR

No ho facin...

GUARDIANA DE LA POR

Potser he tingut un mal dia.

Però ho puc fer millor.

COR

Ho farà millor!

GUARDIANA DE LA POR

M'han acomiadat sense pietat.

COR

Noooo...

GUARDIANA DE LA POR

Ja sóc part dels aturats.

COR

Dels aturats?

GUARDIANA DE LA POR

Sí!

Si no treballo...

COR

Què?

GUARDIANA DE LA POR

No cobro.

COR

Esclar.

GUARDIANA DE LA POR

Com me'n sortiré?

COR

Tranquil·la.

GUARDIANA DE LA POR

La meva feina m'agrada.

COR

Vols dir t'agradava.

GUARDIANA DE LA POR

I No sé fer res més, res més.

COR

Li diuen que faci cursos,
que es recicli, que ho pot fer.

GUARDIANA DE LA POR

Però jo només penso en factures

en rebuts i en pagarés.

COR

Prou!

GUARDIANA DE LA POR

No, no, sisplau! Sóc bona!

COR

Bona!

GUARDIANA DE LA POR

Bona!

COR

Bona!

GUARDIANA DE LA POR

Per favor no em facin fora!

COR

No ho facin...

GUARDIANA DE LA POR

Potser he tingut un mal dia.

Ho faré millor.

COR

Ho farà millor.

GUARDIANA DE LA POR

M'han acomiadat sense pietat.

M'han deixat fora per sempre de la societat.

COR

Quin maldecap!

GUARDIANA DE LA POR

No me'n sortiré.

De gana em moriré.

I ara què faré?

I ara què faré?

COR I GUARDIANA DE LA POR

I ara què farem?

En LLUC la desperta.

LLUC: Desperta! Desperta!

GUARDIANA DE LA POR: *(Encara adormida.)* El currículum! El currículum! El tinc imprès! Però falta la fotografia! Informàtica a nivell d'usuari! Castellà i català. Tinc experiència! Tinc experiència!

LLUC: Ei, ei, t'has quedat adormida.

GUARDIANA DE LA POR: *(Mira el rellotge, estressada.)* Me n'he d'anar, és tardíssim. He de redactar l'informe en mitja hora, la meva cap s'enfadarà si no-

LLUC: Aquesta feina és molt estressant, oi?

GUARDIANA DE LA POR: Sí.

LLUC: I per què et fa tanta por perdre-la?

GUARDIANA DE LA POR: Perquè és feina, Lluc! I per viure s'ha de treballar, i si em quedo a l'atur... Me'n vaig a fer l'informe. Molt de gust. Et deixo amb una gravació per acabar la sessió, d'acord? Adéu!

La GUARDIANA DE LA POR treu un comandament i prem Play dirigint-se al COR. I se'n va.

8. ELS VALENTS TAMBÉ TENEN POR

COR

Saps què, Lluc!?

Els valents també tenen por.

Els valents també tenen por.

Els valents també tenen por.

I els valents també tenen por.

LLUC: A veure, a veure... M'esteu dient que Napoleó, el gran emperador, tenia por?

COR: I tant! I saps de què tenia por?

LLUC: Doncs no.

COR: Dels gats!

LLUC: Dels gats?

COR: Dels gats!

LLUC: Dels gats?

COR

Els bombers també tenen por.

Els pilots també tenen por.

Els soldats també tenen por.

I els astronautes... també tenen por.

LLUC: A veure, a veure... Això de Napoleó ho dieu seriosament?

COR: Sí!

LLUC: No pot ser, no pot ser. Algú tan valent, algú que va conquerir mig món...

COR: I tant! Mira Alexandre el Gran!

LLUC: Què li passa a Alexandre el Gran? No em digueu que també tenia por, que no m'ho empasso.

COR: I tant! Tenia por dels gats!

LLUC: No pot ser! Aquest també? Mare meva, quin panorama!

COR

Els taurons també tenen por.

Els taurons també tenen por.

Els lleons també tenen por.

Els lleons també tenen por.

I els domadors també tenen por.

I els falcons també tenen por.

LLUC: Potser els grans conqueridors tenien por. Molt bé, posem que m'ho empasso. D'acord. Però hi ha persones molt importants que han fet moltes coses a la vida, i que les han fet perquè eren valents.

COR: Walt Disney.

LLUC: Què li passa al Walt Disney? Era un dibuixant boníssim, jo he vist totes les *pel·lis* de Disney, i sóc fan del Mickey Mouse.

COR: Tu saps per què el va crear?

LLUC: No...

COR: Li feien por els ratolins!

LLUC: No pot ser!

COR

Les amazones,

els pirates,

les princeses

i els faraons.

Els cavallers,

els reis

i tots els mags

també tenen por.

També tenen por.

També tenen por.

També tenen por.

També tenen por...

LLUC

I els guitarristes?

COR

També tenen por.

LLUC

I els trompetistes?

COR

També tenen por.

LLUC

I els baixistes?

COR

També tenen por.

LLUC

I els bateries?

COR

També tenen por.

LLUC

I els trombonistes?

COR

També tenen por.

LLUC

I els compositors?

COR

També tenen por.

LLUC

I els directors?

COR

També tenen por.

Aquí hi ha un moment de percussió del COR i d'interacció amb el públic.

COR I PÚBLIC

Els valents també tenen por.

COR

I nosaltres...

també tenim por!

LLUC ADULT: La Guardiania se'n va anar per on havia entrat, per la finestra, i em va deixar sol a la meva habitació. I vaig tenir una mica de por, però no em vaig neguitejar. Si en Riki, la Mia i el meu pare tenien por, era normal que jo en tingués també. L'única cosa que havia de fer era no deixar que la por em paralizés. Em vaig ficar al llit, i l'endemà me'n vaig anar de colònies intentant no pensar en tots els perills que m'esperaven. I, tal com havia predit ma mare, m'ho vaig passar de meravella. De fet, ara que ho veig amb perspectiva podria dir que van ser els dies més feliços de la meva infància. Quan els meus pares em van venir a buscar, no volia tornar. Vaig pensar molt en la Guardiania, i tenia ganes que em tornés a visitar, però no ho va fer mai.

Entra la GUARDIANA DE LA POR.

GUARDIANA DE LA POR: Ahhhhh!!! Però si t'has quedat mig calb! I tens canes!!

LLUC ADULT: Guardiana?! No m'ho puc creure!

Es fan una abraçada.

LLUC ADULT: Com et trobes? Què? Has vingut a fer-me por?

GUARDIANA DE LA POR: Ja fa anys que no faig aquella feina. Després d'entregar el teu informe, em van acomiadar. A la meva cap no li va agradar gens que no et deixés veure el malson del teu pare. I també em van dir que no havia acomplert els objectius, perquè t'havia convertit en un nen valent.

LLUC ADULT: Em sap greu.

GUARDIANA DE LA POR: No te'n sàpiga. Tenia por de quedar-me a l'atur, però quedar-me a l'atur va ser el millor que em podia passar. Vaig tenir temps per pensar què volia ser i vaig canviar de sector. Ara sóc Guardiana de l'Alegria, per servir-lo.

Li dóna la targeta de visita.

GUARDIANA DE LA POR: Visito persones que estan tristes i els faig venir ganes de viure. És una feina preciosa, i molt gratificant.

LLUC ADULT: De segur que ho fas molt bé. A mi em vas ajudar molt. Em vas ensenyar que...

9. AQUÍ I ARA

COR

No deixis que els problemes
et tinguin espantat.

Tot es pot solucionar
si el temps deixes passar.
Si el temps deixes passar.

La por és sempre diferent.
Pots tenir-ne i ser valent.

Aquí i ara.

Aquí i ara.

Aquí i ara.

Aquí i ara.

10. VIU LA VIDA SENSE POR

LLUC

Aquí i ara és el moment

GUARDIANA DE LA POR

Sí, nois, sí,

Ara és el moment!

LLUC

Per què esperar?

GUARDIANA DE LA POR

Per què allargar-ho?

LLUC

Què voleu? Ser uns amargats?

GUARDIANA DE LA POR

Viure sempre espantats?

LLUC

Esclar que no!

GUARDIANA DE LA POR

I tenim la música!

LLUC

Ens ajuda a espantar els fantasmes.

GUARDIANA DE LA POR

A perdre la por.

LLUC

A ser feliços!

LLUC

Aquí i ara és el moment.

El moment de ser valent.

No et preocupis, és millor,

és la teva decisió.

Viu la vida sense por.

COR

Viu-la sense por.

LLUC

No ho confonguis és senzill.

COR

És molt senzill.

LLUC

Hi ha l'alerta del perill.

GUARDIANA DE LA POR

Hi ha la por per sobreviure,

i la que no ens deixa viure.

TOTS

Viu la vida sense por.

Per què patir i estressar-se

quan pots viure en llibertat?
Si et vols sentir alliberat,
comença ara, ara.
Sense espantar-te.
Ara, ara,
no ho deixis escapar.
Ara, ara,
el teu moment comença ara.
Viu la vida sense por.

COR

Ara és el moment.

GUARDIANA DE LA POR

Aquí i ara és el moment,
el moment de ser valent.
Mira de viure amb passió.
Per què no hi poses color?
Viu la vida sense por.

GUARDIANA DE LA POR

Si en tot hi veus un perill...

COR

Veus un perill.

GUARDIANA DE LA POR

... si creus que tot és hostil,
prova d'intentar somriure.
No hi ha res millor que riure!
Viu la vida sense por.

TOTS

Per què patir i estressar-se
quan pots viure en llibertat?
Si et vols sentir alliberat,
comença ara, ara.
Sense espantar-te.
Ara, ara,
no ho deixis escapar.
Ara, ara,
el teu moment comença ara.
Viu la vida sense por.

LLUC I GUARDIANA

No deixis que els problemes
et tinguin espantat.
Tot es pot solucionar
si el temps deixes passar,
si el temps deixes passar.

COR

Viu la vida,
viu la vida,
i viu-la sense por.
Viu la vida
viu la vida,
i viu-la sense por.
Viu la vida, viu la vida,
i no et preocupis massa
i viu-la sense por.
Cada instant
és important.
Viu-la sense por.

Viu-la! Viu-la!
Ara és el moment!

Fi